

Chúng ta có cơ hội đặc biệt để trở thành công cụ trong tay của Ngài. Chúng ta có thể làm như vậy trong hôn nhân, trong gia đình, với bạn bè, và với đồng bào chúng ta. Đó là giáo vụ cá nhân của chúng ta với tư cách là các môn đồ chân chính của Chúa Giê Su Ky Tô.

“Muôn dân nhóm lại trước mặt Ngài, rồi Ngài sẽ chia người này với người khác ra, như kẻ chăn chiên chia chiên với dê ra

“Để chiên ở bên hữu và dê ở bên tả.

“Bây giờ, vua sẽ phán cùng những kẻ ở bên hữu rằng: Hỡi các người được Cha ta ban phước, hãy đến mà nhận lấy nước thiên đàng đã sắm sẵn cho các người từ khi dựng nên trời đất.

“Vì ta đói, các người đã cho ta ăn; ta khát, các người đã cho ta uống; ta là khách lạ, các người tiếp rước ta;

“Ta trần truồng, các người mặc cho ta; ta đau, các người thăm ta; ta bị tù, các người viếng ta.

“Lúc ấy, người công bình sẽ thưa rằng: Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đói, mà cho ăn; hoặc khát, mà cho uống?

“Lại khi nào chúng tôi đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà mặc cho?

“Hay là khi nào chúng tôi đã thấy Chúa đau, hoặc bị tù, mà đi thăm viếng Chúa?

“Vua sẽ trả lời rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, hễ các người đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy.”¹

Tôi cầu nguyện rằng chúng ta có thể làm được như vậy trong tôn danh của Chúa Giê Su Ky Tô, A Men. ■

GHI CHÚ

1. Giáo Lý Giao Ước 18:10, 15; sự nhấn mạnh được thêm vào.
2. Xin xem Sách Hướng Dẫn Thánh Thư, “Linh Hồn”; scriptures.lds.org.
3. Linda K. Burton, “Hãy Quan Sát Trước, Rồi Sau Đó Phục Vụ,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2012, 78.
4. Lu Ca 10:37.
5. Alexander B. Morrison, “Nourish the Flock of Christ,” *Ensign*, tháng Năm năm 1992, 13.
6. Giáo Lý Giao Ước 1:23.
7. Ma Thi Ơ 4:19.
8. Áp Đia 1:21.
9. Ma Thi Ơ 25:32–40.

Bài của Anh Cả Larry S. Kacher
Thuộc Nhóm Túc Sở Thầy Bảy Mười

Chớ Coi Thường Những Gì Thiêng Liêng

Hãy cân nhắc những điều lựa chọn của các anh chị em bằng cách tự hỏi: “Các quyết định của tôi có bám chặt vào đất phì nhiêu của phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô không?”

T hưa các anh chị em, các quyết định chúng ta chọn trong cuộc sống này ảnh hưởng đáng kể đến hướng đi của cuộc sống vĩnh cửu của chúng ta. Có các lực lượng hữu hình lẫn vô hình ảnh hưởng đến những điều chúng ta lựa chọn. Tôi đã tự mình học được ý nghĩa của nguyên tắc này cách đây khoảng 5 năm trong một cách mà gần như tôi phải trả cái giá rất đắt.

Chúng tôi đi du lịch với gia đình và bạn bè ở miền nam Oman. Chúng tôi quyết định thư giãn trên bãi biển dọc bờ biển Ấn Độ Dương. Ngay sau khi chúng tôi đến nơi, đứa con gái 16 tuổi của chúng tôi là Nellie, xin phép được bơi ra chỗ mà nó nghĩ là một đụn cát. Khi nhận thấy biển hơi động, tôi nói với nó rằng tôi sẽ đi trước vì nghĩ rằng có thể có dòng nước nguy hiểm.

Sau khi bơi được một chút, tôi gọi vợ tôi, hỏi là tôi đã đến gần đụn cát chưa. Vợ tôi đáp: “Anh đã qua khỏi chỗ đó rồi.” Tôi không biết rằng mình đã bị kẹt trong một ngọn thủy triều gây ra những dòng nước chảy mạnh và biển động¹ và tôi bị kéo rất nhanh ra biển.

Tôi không biết chắc phải làm gì. Điều duy nhất tôi có thể nghĩ ra là quay lại và bơi về phía bờ. Đó là việc làm hoàn toàn sai. Tôi cảm thấy bất lực. Các lực lượng ngoài tầm kiểm soát của tôi đã kéo tôi ra xa hơn. Điều đã làm cho vấn đề càng tồi tệ hơn là vợ tôi đã bơi theo tôi, vì tin tưởng vào quyết định của tôi.

Thưa các anh chị em, tôi nghĩ có nhiều khả năng là tôi sẽ không sống sót và cũng có thể gây ra cái chết cho vợ tôi vì quyết định của tôi. Sau nhiều nỗ lực và điều mà tôi tin là sự can thiệp của thiên thượng, bằng cách nào đó bàn chân của chúng tôi chạm được vào đáy biển và chúng tôi đã có thể đi trở lại một cách an toàn với bạn bè và con gái của chúng tôi.

Trong cuộc sống trần thế này có rất nhiều hướng đi—một số an toàn và một số khác thì nguy hiểm. Chủ Tịch Spencer W. Kimball đã dạy rằng có những lực lượng mạnh mẽ trong cuộc sống của chúng ta cũng giống như các dòng nước vô hình của đại dương.² Những lực lượng này là có thật. Chúng ta đừng bao giờ làm ngơ những lực lượng đó.

Tôi xin nói cho các anh chị em biết về một hướng đi nữa, một hướng đi thiêng liêng mà đã trở thành một phước lành lớn lao trong cuộc sống của tôi. Tôi là một người cải đạo theo Giáo Hội. Trước khi cải đạo, hoài bão của cuộc đời tôi là trượt tuyết, do đó, tôi dọn sang châu Âu sau khi học xong trung học để hoàn thành ước nguyện đó. Sau vài tháng dường như là một cuộc sống lý tưởng, tôi cảm thấy là tôi nên rời bỏ nơi đó. Vào lúc đó tôi không hiểu nguồn gốc của cảm giác đó, nhưng tôi đã chọn để làm theo. Cuối cùng tôi đến Provo, Utah, với một vài người bạn tốt là tín hữu của một tôn giáo khác giống như tôi.

Trong khi ở Provo, tôi đã gặp những người đang sống một cuộc sống khác xa với tôi. Tôi cảm thấy tò mò về họ, mặc dù tôi không biết tại sao. Ban đầu, tôi chống lại những cảm giác này, nhưng tôi sớm cảm thấy bình an và thoải mái mà tôi chưa bao giờ cảm thấy. Tôi bắt đầu chấp nhận một hướng đi khác—một hướng đi mà đã mang tôi đến sự hiểu biết về Cha Thiên Thượng nhân từ và Vị Nam Tử của Ngài, Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Tôi chịu phép báp têm với những người bạn của tôi vào năm 1972. Hướng đi mới tôi đã chọn để theo này, là phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô, đã cung cấp sự hướng dẫn và ý nghĩa cho cuộc sống của tôi. Tuy nhiên, điều đó không phải là không có những thử thách. Mọi thứ đều mới mẻ đối với tôi. Đôi khi tôi cảm thấy bị bối rối và hoang mang. Những câu hỏi và thử thách được cả bạn bè lẫn gia đình đặt ra.

Tôi phải lựa chọn. Một số câu hỏi của họ làm tôi nghi ngờ và hoang mang. Sự lựa chọn này là một lựa chọn quan trọng. Tôi sẽ tìm những câu trả lời ở đâu? Có rất nhiều người muốn thuyết phục tôi về lỗi lầm của con đường tôi chọn—như “ngọn thủy triều gây ra những dòng nước chảy mạnh và biến động” quyết tâm kéo tôi ra khỏi dòng nước yên tĩnh mà đã trở thành một nguồn hạnh phúc tuyệt vời. Tôi đã biết rất rõ nguyên tắc về việc “có sự tương phản trong mọi sự việc” và tầm quan trọng của việc hành động lấy một mình chứ không từ bỏ quyền

tự quyết của mình cho người khác.³

Tôi tự hỏi: “Tại sao tôi từ bỏ điều mà đã mang lại cho tôi niềm an ủi lớn lao như vậy?” Như Chúa đã nhắc nhở Oliver Cowdery: “Ta chẳng đã phán bình an cho tâm trí ngươi về vấn đề này rồi hay sao?”⁴ Kinh nghiệm của tôi cũng giống như vậy. Do đó, với lòng cam kết nhiều hơn, tôi tìm đến Cha Thiên Thượng nhân từ, với thánh thư, và với những người bạn tin cậy.

Tuy nhiên, còn có rất nhiều câu hỏi mà tôi không thể giải đáp. Làm sao tôi có thể giải quyết nỗi hoang mang do những câu hỏi này tạo ra? Thay vì cho phép chúng phá hủy sự bình an và hạnh phúc mà đã đi vào cuộc sống của tôi, tôi đã chọn để gạt chúng sang một bên trong một thời gian, tin tưởng rằng trong kỳ định của Chúa, Ngài sẽ mặc khải mọi điều. Tôi tìm thấy niềm an ủi trong lời phán của Ngài cùng Tiên Tri Joseph: “Này, các ngươi là những con trẻ và các ngươi không thể đương nổi tất cả mọi việc bây giờ được; các ngươi cần phải tấn tới trong ân điển và trong sự hiểu biết lẽ thật.”⁵ Tôi đã chọn không từ bỏ điều tôi biết là đúng khi đi theo một hướng đi xa lạ và đáng ngờ—như một “ngọn thủy triều với tiềm năng có sóng dữ.” Tôi biết được, như Chủ Tịch N. Eldon Tanner đã nói, “thật là khôn ngoan và tốt hơn để con người chấp nhận lẽ thật giản dị của phúc âm . . . và chấp nhận bằng đức tin những điều mà con người . . . không thể hiểu được.”⁶

Điều này có nghĩa là không có chỗ cho những thắc mắc chân thành sao? Hãy hỏi cậu thiếu niên đã tìm nơi ẩn náu trong một khu rừng thiêng liêng muốn biết giáo hội nào trong số tất cả các giáo hội ông nên tham

gia. Hãy cầm trong tay các anh chị em sách Giáo Lý và Giao Ước, và biết rằng phần lớn những gì đã được mặc khải trong biên sử đầy soi dẫn này là kết quả của một cuộc tìm kiếm khiêm nhường về lẽ thật. Như Joseph đã khám phá ra: “Vị bằng trong anh em có kẻ kém khôn ngoan, hãy cầu xin Đức Chúa Trời, là Đấng ban cho mọi người cách rộng rãi, . . . thì kẻ ấy sẽ được ban cho.”⁷ Bằng cách đặt ra những câu hỏi chân thành và tìm kiếm các câu trả lời thiêng liêng, chúng ta học “từng hàng chữ một, từng lời chỉ giáo một,”⁸ khi chúng ta gia tăng kiến thức và sự khôn ngoan.

Câu hỏi đặt ra không phải là “Đức tin của chúng ta có cho phép chúng ta đặt ra câu hỏi chân thành không?” mà là “Tôi phải đi đâu để tìm ra lẽ thật khi nảy sinh ra những câu hỏi?” “Tôi có đủ khôn ngoan để giữ vững điều tôi biết là đúng mặc dù tôi có thể có một vài câu hỏi?” Tôi làm chứng rằng có một nguồn thiêng liêng—một Đấng biết tất cả mọi điều—sự cuối cùng từ lúc ban đầu. Tất cả mọi sự vật đều hiện diện với Ngài.⁹ Thánh thư làm chứng rằng Ngài không “bước trên những con đường quanh co, . . . Ngài cũng không thay đổi những gì Ngài đã phán.”¹⁰

Trên cuộc hành trình trần thế này, chúng ta đừng bao giờ nghĩ rằng những sự lựa chọn của mình chỉ ảnh hưởng đến chúng ta mà thôi. Mới gần đây, một cậu thanh niên đã đến chơi nhà tôi. Cậu ta có một tinh thần tốt nhưng tôi cảm thấy rằng cậu ta không hoàn toàn tham gia vào sinh hoạt của Giáo Hội. Cậu ta nói với tôi rằng cậu ta đã lớn lên trong một gia đình tập trung vào phúc âm cho đến

khi cha của cậu ta không chung thủy với mẹ của cậu ta nữa. Điều đó dẫn đến việc họ ly dị và ảnh hưởng đến tất cả các anh chị em của cậu ta đến mức họ nghi ngờ Giáo Hội và sa ngã. Lòng tôi trĩu nặng khi tôi nói chuyện với người cha trẻ tuổi này bị ảnh hưởng vì những lựa chọn của cha mình và đang nuôi dạy những tâm hồn quý báu ở bên ngoài các phước lành của phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Tôi biết một người đàn ông khác, có một thời gian từng là tín hữu trung thành của Giáo Hội, đã có những câu hỏi liên quan đến giáo lý nào đó. Thay vì cầu xin Cha Thiên Thượng cho câu trả lời, người ấy đã chọn để chỉ dựa vào các nguồn thông tin thế tục để được hướng dẫn. Lòng người ấy đi sai hướng khi người ấy tìm kiếm điều dường như là danh lợi của loài người. Niềm tự hào của người ấy có thể đã được thỏa mãn, ít nhất là về mặt vật chất, nhưng người ấy đã bị khai trừ khỏi quyền năng của thiên thượng.¹¹ Thay vì tìm ra lẽ thật, người ấy đã đánh mất chứng ngôn của mình và mang theo với mình nhiều người trong gia đình.

Hai người này đã bị sa vào ngọn thủy triều vô hình và mang theo với họ nhiều người khác.

Ngược lại, tôi nghĩ về cha mẹ vợ tôi là LaRue và Louise Miller. Mặc dù chưa bao giờ có nhiều của cải vật chất, nhưng họ đã chọn không những giảng dạy giáo lý thanh khiết của phúc âm phục hồi cho con cái của

họ, mà còn sống theo giáo lý đó mỗi ngày trong cuộc sống của họ. Bằng cách làm như vậy, họ đã ban phước cho con cháu của họ với những thành quả của phúc âm và hy vọng của cuộc sống vĩnh cửu.

Trong nhà của họ, họ lập ra một khuôn mẫu trong đó chức tư tế được kính trọng, trong đó có đầy đủ tình yêu thương và sự hòa thuận, và trong đó các nguyên tắc của phúc âm hướng dẫn cuộc sống của họ. Sát cánh bên nhau, Louise và LaRue đã cho thấy ý nghĩa của việc sống một cuộc sống theo khuôn mẫu của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Con cái của họ có thể thấy rõ dòng đời nào sẽ mang lại sự bình an và hạnh phúc. Và họ đã chọn làm theo đúng như vậy. Như Chủ Tịch Kimball đã dạy: “Nếu chúng ta có thể tạo ra . . . một dòng đời mạnh mẽ, ổn định hướng tới mục tiêu của mình về cuộc sống ngay chính, thì chúng ta và con cái chúng ta có thể được đẩy lên trước vượt qua bất cứ những ngọn gió ngược của nỗi khó khăn, thất vọng, [và] căm dỗ nào.”¹²

Những sự lựa chọn của chúng ta có quan trọng không và chỉ ảnh hưởng đến chúng ta thôi sao? Chúng ta đã lập ra hướng đi vững chắc của mình trong dòng phúc âm phục hồi vĩnh cửu chưa?

Thỉnh thoảng, có một hình ảnh ám ảnh tôi. Nếu vào cái ngày tháng Chín đó, trong khi thư giãn trên bãi biển Ấn Độ Dương, nếu tôi nói với con gái Nellie của tôi: “Được, con đi đi. Hãy bơi ra đụn cát.” Hoặc nếu nó cũng

noi theo gương của tôi và không thể bơi trở lại được thì sao? Nếu tôi phải sống một cuộc sống mà biết rằng tấm gương của tôi đưa đến việc nó bị một ngọn thủy triều kéo ra ngoài, và không bao giờ trở lại thì sao?

Những hướng đi chúng ta chọn để làm theo có quan trọng không? Tấm gương của chúng ta có quan trọng không?

Cha Thiên Thượng đã ban cho chúng ta ân tứ thiêng liêng của Đức Thánh Linh để hướng dẫn những sự lựa chọn của chúng ta. Ngài đã hứa ban cho chúng ta sự soi dẫn và mặc khải nếu chúng ta sống xứng đáng để nhận được như vậy. Tôi mời các anh chị em hãy tận dụng ân tứ thiêng liêng này và cân nhắc những điều lựa chọn của các anh chị em bằng cách tự hỏi: “Các quyết định của tôi có bám chặt vào đất phì nhiêu của phúc âm của Chúa Giê Su Kỵ Tô không?” Tôi mời các anh chị em hãy sửa chữa bất cứ điều nào cần được sửa chữa, cho dù nhỏ hay lớn, để bảo đảm có được các phước lành vĩnh cửu của kế hoạch của Cha Thiên Thượng dành cho các anh chị em và những người mà các anh chị em yêu thương.

Tôi làm chứng rằng Chúa Giê Su Kỵ Tô là Đấng Cứu Rỗi và Đấng Cứu Chuộc của chúng ta. Tôi làm chứng rằng các giao ước chúng ta lập với Ngài là thiêng liêng và thánh thiện. Chúng ta đừng bao giờ coi thường những điều thiêng liêng.¹³ Cầu xin cho chúng ta vẫn luôn luôn trung thành, tôi cầu nguyện trong tên danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men. ■

GHI CHÚ

1. Thủy triều: “một làn sóng gây ra những dòng chảy mạnh và biến động” (Dictionary.com).
2. Xin xem Spencer W. Kimball, “Ocean Currents and Family Influences,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1974, 110–13.
3. Xin xem 2 Nê Phi 2:11, 16.
4. Giáo Lý Giao Ước 6:23.
5. Giáo Lý Giao Ước 50:40.
6. N. Eldon Tanner, trong Conference Report, tháng Mười năm 1968, 49.
7. Gia Cơ 1:5.
8. Giáo Lý Giao Ước 98:12.
9. Xin xem Môi Se 1:6.
10. Giáo Lý Giao Ước 3:2.
11. Xin xem Giáo Lý Giao Ước 121:35–37.
12. Spencer W. Kimball, *Ensign*, tháng Mười Một năm 1974, 110.
13. Xin xem Giáo Lý Giao Ước 6:12.